

2. Golz R., Mayrhofer W. Education in Germany. An overview of developments in the unification process. Canada, 2000. P. 70.
3. Inside interactive Technologies in education and training. Issue 56. 14 August 1991. Derby.: Inside IT, 1991.
4. Philip C. Schlechty. Schools for the 21st Century. San Francisco, 1990. 164 p.
5. Балахонов А.А. Фундаментализация высшего медицинского образования на основе системного естественнонаучного знания: автореф. дисс. ... д-ра пед. наук. СПб., 2007. 20 с.
6. Черних В.П. Фармацевтична освіта. URL: <http://www.Pharmencyclopedia.com.ua/article/314/farmaceutichna-osvita>.
7. Хомік Є.В., Бойчук І.Д. Адаптація коледжу до Болонської системи освіти. Матеріали Всеукраїнської навчально-наукової конференції. Тернопіль: ТДМУ, 2007. С. 210–212.
8. Бойчук І.Д. Підготовка бакалаврів у коледжі як фактор готовності їх до професійної діяльності. Освіта: технікуми, коледжі. 2007. № 4. С. 186–196.
9. Толочко В.М., Міщенко І.В. Ефективне ділове спілкування: метод. рекомендації. Х.: Вид-во НФаУ, 2006. 48 с.
10. Мнушко З.М. Менеджмент та маркетинг у фармації. Ч.1. Менеджмент у фармації: підручник для фарм. вузів і факультетів / За ред. З.М. Мнушко. Х.: Основа, 1998. С. 175.

УДК 378.147

ШЛЯХИ АКТИВІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

Хоруженко Т.А., к. пед. н., доцент,
доцент кафедри технологічної та професійної освіти

Глухівський національний університет імені Олександра Довженка

У статті порушено проблему пошуку шляхів активізації процесу фахової підготовки майбутніх учителів технологій. Охарактеризовано методи активного навчання студентів на лекційних, практичних і лабораторних заняттях. Виявлена специфіка впровадження методів активного навчання майбутніх учителів технологій на заняттях із фахових дисциплін.

Ключові слова: *майбутній учитель технологій, процес фахової підготовки, методи активного навчання, навчальне заняття.*

В статті затронута проблема пошуку шляхів активізації процесу спеціальної підготовки майбутніх учителів технологій. Охарактеризовано методи активного навчання студентів на лекційних, практичних і лабораторних заняттях. Виявлена специфіка впровадження методів активного навчання майбутніх учителів технологій на заняттях по спеціальних дисциплінах.

Ключевые слова: *будущий учитель технологий, процесс специальной подготовки, методы активного обучения, учебное занятие.*

Khoruzhenko T.A. WAYS OF ACTIVATING THE PROCESS OF PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE TECHNOLOGY TEACHERS DURING CONDUCTING TRAINING SESSIONS

The article raises the problem of finding ways to improve the process of future technology teachers' professional training. Methods of active students training at lectures, practical and laboratory classes are described. The specificity of active training methods implementation of future technology teachers in class on specialty disciplines is revealed.

Key words: *future technology teacher, professional training, active training methods, educational class.*

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку вищої освіти в Україні характеризується реформуванням із метою приведення всіх складників освітнього процесу у відповідність до вимог як світових стандартів, так і особистісних запитів здобувачів освіти. Переосмислюються підходи до здійснення освітнього процесу, оновлюється зміст навчальних програм, впроваджуються нові форми, методи, засоби та технології навчання, змінюються вимоги до освіченості та підготовки майбутніх учителів, зокрема й технологій.

Наприклад, результатом навчання майбутнього вчителя на певному рівні вищої освіти стає компетентність, яка визначає здатність випускника успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність. Відповідно до Закону України «Про вищу освіту» компетентність є «динамічною комбінацією знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей» [1]. Як бачимо, компетентність значно розширює межі традиційної тріади «знання, уміння, навички»,

за якими відбувалося оцінювання якості підготовки фахівців протягом останніх десятиліть. Їхнє формування не втратило своєї актуальності, але вони стали важливими не стільки як когнітивний багаж студента, скільки як певний інструмент, яким має оволодіти майбутній фахівець для розв'язання різного роду навчальних і професійних завдань.

Отож в умовах сьогодення стає очевидним, що традиційні методи навчання студентів, орієнтовані на засвоєння знань, формування вмінь і навичок, не будуть досить ефективними в процесі формування компетентностей майбутніх фахівців. Необхідно вносити певні корективи в організацію освітнього процесу, зважаючи на те, що майбутній учитель повинен мати змогу вже в процесі навчання в закладі вищої освіти застосовувати отримані знання на практиці, створювати зворотні зв'язки, навчитися самостійно продукувати інформацію, спостерігати та планувати свою діяльність, визначати проблеми й обговорювати їх, знаходити шляхи розв'язання різноманітних завдань педагогічної дійсності тощо. Допомогти в такій організації освітнього процесу покликані методи активного навчання, адже набуття компетентностей базується безпосередньо на особистому досвіді й діяльності того, хто навчається [5, с. 87].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед учених, які досліджували теоретичні та практичні аспекти впровадження методів активного навчання в освітній процес, можна назвати І. Лернера, М. Леві, А. Матюшкіна, М. Махмутова, Т. Паніну, Л. Вавілову, О. Пометун, Т. Кудрявцеву, Ю. Сурміна, В. Ягупова та інших. Але у зв'язку із тим, що ці дослідження проводилися переважно в освітньому процесі закладів середньої освіти, методика впровадження активного навчання в процес підготовки майбутніх учителів вимагає певної адаптації відповідно до специфіки організації освітнього процесу закладів вищої освіти загалом і змісту підготовки фахівців освітньої галузі «Технології» зокрема.

Постановка завдання. Метою статті є виявлення шляхів активізації процесу фахової підготовки майбутніх учителів технологій. Серед завдань дослідження можна виокремити такі: характеристика методів активного навчання, які доцільно застосовувати під час проведення різних видів навчальних занять, виявлення специфіки й особливостей застосування методів активного навчання в процесі фахової підготовки майбутніх учителів технологій.

Виклад основного матеріалу дослідження. Методи активізації навчально-піз-

навальної діяльності – це сукупність прийомів і способів психолого-педагогічного впливу на учнів, що (порівняно з традиційними методами навчання) найперше спрямовані на розвиток у них творчого самостійного мислення, активізацію пізнавальної діяльності, формування творчих навичок і вмінь нестандартного розв'язання певних професійних проблем і вдосконалення навичок професійного спілкування [7, с. 352].

Впровадження методів активного навчання базується на спілкуванні та діалозі учасників освітнього процесу, вільному обміні думками щодо напрямів вирішення певної проблеми педагогічної дійсності. Методи активного навчання акцентують увагу викладача та студента на демократичному стилі взаємодії, передбачають таку їхню співпрацю, за якої останній перетворюється в активного учасника процесу формування власної професійної компетентності. П. Щербань виділив ряд особливостей, які відрізняють активне навчання, а саме: 1) вимушена активність, коли студенти мають бути активними незалежно від їхніх бажань; 2) самостійне творче вироблення рішень; 3) постійна взаємодія студентів і викладачів за допомогою прямих і зворотних зв'язків [6, с. 15].

Основними видами навчальних занять у закладах вищої освіти є лекція, лабораторне, практичне, семінарське, індивідуальне заняття та консультація. Реалізація дидактичних цілей навчальних занять може відбуватися різними методами: умовно пасивними, які передбачають невисокий ступінь самостійності навчально-пізнавальної діяльності студентів; інформаційно-рецептивними (пояснення, демонстрування, бесіда на повторення); репродуктивними (виконання тренувальних вправ, лабораторно-практичних робіт за інструкцією); активними (евристична бесіда, самостійне дослідження студентами окремих питань теми, підготовка рефератів і повідомлень, виконання проектів, взаємонавчання). Розглянемо особливості застосування методів активного навчання під час проведення навчальних занять у процесі фахової підготовки майбутніх учителів технологій.

Навчальна лекція – цілорізно завершений, науково-обґрунтований і систематизований виклад певного наукового питання, ілюстрований за необхідності засобами наочності та демонструванням дослідів [4, с. 153]. Традиційна форма проведення лекції має багато переваг, серед яких треба відзначити її інформаційну насиченість, систематизованість, доступність, можливість урахування віку та рівня підготовки слухачів. Водночас багато дослідників вважають

її малоефективною в процесі формування компетентностей майбутнього вчителя через низьку мовленнєву активність студентів, які виступають пасивними учасниками освітнього процесу. З метою активізації навчальної діяльності студентів на лекції доцільно запроваджувати такі її види: проблемні, бінарні, із заздалегідь запланованими помилками, лекції-прес-конференції.

Так, на проблемних лекціях студенти самостійно «відкривають» невідому для себе інформацію шляхом пошуку різних варіантів розв'язання створеної викладачем проблемної ситуації. Різновидом проблемних лекцій є бінарні лекції (лекції-дискусії, лекції удвох), що є діалогом двох викладачів або викладача та майстра декоративно-прикладного мистецтва, дизайнера одягу, кухаря, кондитера, представника сучасного промислового виробництва, робітника конструкторського бюро, практикуючого вчителя трудового навчання тощо, які обговорюють асортимент сучасних конструкційних матеріалів і технології виготовлення виробів із них, організацію та обладнання сучасного виробництва, сучасні засоби проектування та виготовлення об'єктів праці, актуальні питання педагогічної теорії та практики. Перевагами таких лекцій є актуалізація наявних у студентів знань, необхідних для розуміння діалогу та участі в ньому, залучення майбутніх фахівців до активного обговорення, формування вмінь обґрунтовувати власну думку та приймати виважені рішення, а також виховання культури дискусії, вдосконалення комунікативних умінь, розвиток здатності до імпровізації тощо.

Лекції із заздалегідь запланованими помилками виконують стимулюючу, контрольну та діагностичну функції. Вони передбачають планування викладачем певної кількості помилок змістового або методичного характеру. Завданням студентів є їхнє знаходження та фіксування впродовж лекції. У кінці заняття перевіряється правильність виконання поставленого завдання, проводиться відповідне обговорення та оцінюється робота студентів. Такі лекції рекомендуємо проводити на старших курсах навчання майбутніх учителів, зокрема, для студентів магістратури, які вже мають певний багаж фахових знань і досвіду, здобутого в процесі проходження педагогічних і технологічних практик.

Лекції прес-конференції, на нашу думку, є найбільш найбільш цікавими до пізнавальних інтересів майбутніх фахівців, вони сприяють задоволенню їхніх побажань та очікувань від змістового наповнення певної навчальної дисципліни або її окремої теми. Такі лекції читаються як зв'язний текст, у процесі якого

даються відповіді на запитання, поставлені студентами викладачу на початку заняття. Їх доцільно проводити на всіх етапах вивчення навчальної дисципліни: на початку – для виявлення інтересів і можливостей студентів, в середині – для залучення майбутніх фахівців до вузлових моментів курсу, у кінці – для систематизації отриманих знань. Перед проведенням лекцій прес-конференцій рекомендуємо завчасно дати студентам тези майбутньої лекції для того, щоб студент зміг самостійно ознайомитися зі змістом навчального матеріалу та виокремити питання, які його найбільше цікавлять або потребують уточнення.

Незважаючи на велику кількість переваг «активних» лекцій, серед яких найперше варто виокремити стимуляцію навчально-пізнавальної діяльності студентів, їхня організація потребує від викладача більшої кількості часу на підготовку до проведення, напруженої роботи впродовж навчального заняття та обов'язкового дотримання певних умов. Зокрема, це такі як: вияв високої навчальної мотивації слухачів, наявність ініціативності в навчанні та відповідальності за його результати, усвідомлення важливості фахових дисциплін у власній професійно-педагогічній підготовці, наявність необхідної бази знань із дисциплін фахової підготовки та досвіду провадження технологічної та педагогічної діяльності.

Практичне заняття (від лат. *practicos* – діяльний) – це вид навчального заняття, під час якого викладач організовує розгляд студентами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння й навички їхнього практичного застосування шляхом індивідуального виконання студентами відповідно сформульованих завдань [2, с. 302]. З метою активізації пізнавальної діяльності студентів на практичних заняттях рекомендуємо використовувати такі методи навчання:

- неімітаційні (дискусія, екскурсія та візні заняття на виробництво, відвідування уроків трудового навчання та виховних заходів фахового спрямування в закладах середньої освіти з подальшим аналізом та обговоренням);

- імітаційні неігрові (аналіз конкретних ситуацій педагогічної дійсності, розв'язування навчально-педагогічних і виробничих завдань, вивчення, аналіз та обговорення шкільної та техніко-технологічної документації);

- імітаційні ігрові (ділові, рольові ігри, ігрове проектування). Розглянемо деякі з них.

Метод «кейс-стаді» (*case-study*) – це метод активного навчання на основі розгляду

різноманітних проблем, випадків і ситуацій технологічної та педагогічної дійсності. Сутність цього методу полягає в тому, що навчальний матеріал подається студентам у вигляді проблем (кейсів), а знання здобуваються в результаті активної та творчої дослідницької роботи. Кейси розробляються, зважаючи на такі вимоги: відповідність цілям навчання, максимальна наближеність до умов реальної дійсності, можливість користуватися різними шляхами для вирішення проблемного завдання.

Метод case-study передбачає такі етапи проведення: 1) наявність конкретної ситуації; 2) аналіз ситуації, діагностика проблеми та розроблення групою (підгрупами або індивідуально) варіантів вирішення ситуації; 3) обґрунтування обраного рішення у процесі дискусії з іншими членами академічної групи; 4) підбиття підсумків та оцінювання результатів заняття.

Так, у процесі проведення практичних занять із кулінарної обробки харчових продуктів рекомендуємо давати майбутнім учителям технологій такі проблемні завдання (кейси): 1) розробити меню комплексних обідів для харчування студентів у їдальні, меню бенкетних страв, дієтичного харчування відповідно до специфіки конкретного захворювання, меню харчування дітей певного віку тощо; 2) розробити варіант сервірування столу до сніданку (обіду, вечери), святкового столу до певних свят (Нового року, Великодня, Різдва, дня народження, весілля тощо); 3) з визначеного набору продуктів розробити рецептури перших, других страв і закусок; 4) провести дослідження та визначити асортимент і рецептури традиційних страв, характерних для певного регіону України.

Така форма проведення практичних занять дає змогу майбутнім учителям технологій оволодіти навичками та прийомами застосування теоретичних знань для аналізу різноманітних ситуацій; наочно уявити особливості прийняття рішення в ситуації невизначеності, проаналізувати різні підходи до розроблення остаточного плану дій; набути навичок ясного й точного викладу власної точки зору в усній і письмовій формах; виробити вміння переконливо обґрунтовувати й захищати свою точку зору; навчитися приймати самостійні рішення на основі групового аналізу ситуації; навчитися отримувати користь зі своїх і чужих помилок, спираючись на дані зворотного зв'язку тощо.

Рольова гра (розігрування ролей) – це імітаційний ігровий метод активного навчання, що характеризується такими ознаками:

- наявність завдання (проблеми) та розподіл ролей між її учасниками;
- взаємодія учасників відповідно до наданих ролей;
- введення викладачем у процес заняття корегуючих умов;
- оцінювання результатів обговорення та підбиття підсумків гри учасниками.

Рольова гра є ефективним методом вирішення організаційних, управлінських та економічних завдань циклу дисциплін фахової підготовки майбутнього вчителя технологій, до того ж вимагає значно менших витрат і засобів, як порівняти з діловими іграми.

Наприклад, у процесі проведення занять із «Конструювання і моделювання швейних виробів» студентам можна дати завдання зімітувати роботу швейного цеху. Підготовчий етап до проведення гри містить розподіл ролей між учасниками гри (групи «дизайнерів», «конструкторів», «закрійників» і «швачок»), вивчення ними відповідних інструкцій, опрацювання рекомендованої літератури, консультації з викладачем і складання програми дій кожним з учасників гри. У процесі практичної реалізації гри кожен учасник діє згідно з інструкцією та розробленим планом дій. У цей час викладач здійснює загальне керівництво грою. Результатом виконання цього етапу має бути спроектований і виготовлений швейний виріб. На заключному етапі гри кожен з її учасників виступає із самоаналізом власної діяльності та аналізом діяльності інших «працівників» за таким алгоритмом: зазначення успіхів і недоліків проведеної гри, виявлення шляхів покращення роботи кожного «працівника», висловлення учасниками гри побажань щодо вдосконалення її організації та проведення. Насамкінець підсумки проведеної гри підводить викладач.

Ділова гра є формою відтворення наочного й соціального змісту майбутньої професійної діяльності вчителя технологій і передбачає моделювання таких систем відносин, які характерні для цієї діяльності як єдиного цілого. У діловій грі відтворюються професійні умови майбутньої діяльності, схожі за основними сутнісними характеристиками з реальними. На відміну від рольової гри, у діловій опановуються не тільки норми професійних дій, а й соціальних, тобто відносини в колективі.

Так, у процесі підготовки майбутніх учителів технологій доцільно проводити ділові ігри під час вивчення навчального предмета «Методика навчання технології», коли студенти проводять уроки трудового навчання або їхні фрагменти, моделюючи або імітуючи умови реальної педагогічної діяльності учителів технологій. За таких умов ділова гра

служить засобом актуалізації, застосування та закріплення знань, а також засобом розвитку практичного мислення майбутніх фахівців.

Метод ігрового проектування передбачає дотримання таких вимог:

- формулювання викладачем проблеми (завдання) дослідницького характеру;
- розділення групи на мікрогрупи;
- розроблення кожною мікрогрупою варіантів вирішення поставленого завдання;
- представлення варіанту вирішення проблеми з подальшим обґрунтуванням та аналізом її учасниками.

Наприклад, проводячи заняття з декоративно-прикладного мистецтва або художньої обробки матеріалів, студентам варто давати проблемні завдання з виготовлення певного нескладного об'єкта праці, передбаченого шкільною навчальною програмою «Трудове навчання». Розподілившись на мікрогрупи, студенти мають обрати техніку виготовлення цього виробу, підібрати необхідні матеріали та інструменти, продумати технологію виготовлення виробу, скласти відповідну технологічну документацію, виготовити виріб в обраній техніці та презентувати його академічній групі з обґрунтуванням обраного варіанту вирішення поставленої проблеми.

Лабораторне заняття – це вид навчального заняття, на якому студенти під керівництвом педагога проводять експерименти чи дослідження в навчальних лабораторіях із використанням відповідного обладнання, комп'ютерної техніки [4, с. 154]. З метою активізації навчальної діяльності студентів на лабораторних заняттях рекомендуємо запроваджувати метод проектів, адже, зважаючи на особливості трудової підготовки учнів у сучасній загальноосвітній школі, наразі актуальною є здатність майбутніх фахівців залучати учнів не лише до практичної технологічної діяльності, а й до проектної та дослідницької. Тому майбутній учитель трудового навчання повинен досконало оволодіти технологією виконання творчих проектів за тими ж вимогами і в тій же послідовності, що й учнівські проекти. Адже саме так він зможе самостійно пройти за усіма етапами виконання творчого проекту та виокремити ті з них, які зможуть викликати в учнів найбільше труднощів і спричинити появу браку та помилок.

Метод проектів – це система навчання, за якої студенти набувають знань та оволодівають вміннями й навичками в процесі планування та виконання завдань-проектів, які поступово ускладнюються [3, с. 8]. Проекти можуть виконуватися колективно, мікрогрупами по 2–3 студенти або індивідуально.

Наприклад, під час проведення лабораторних робіт із «Конструювання і моделювання

швейних виробів» пропонуємо розробляти груповий творчий дизайнерський проект (колекцію моделей одягу). Під час розроблення колекції важливим завданням щодо дизайну швейних виробів є не тільки новизна форми, конструкції, матеріалу, що використовується для виготовлення, але й новизна застосовуваних технік, технологій, колористичного та декоративного вирішення моделей.

Цей проект є інтегрованим, оскільки передбачає використання знань і вмінь студентів, набутих під час вивчення таких дисциплін, як матеріалознавство швейного виробництва, конструювання і моделювання швейних виробів, технологія виготовлення швейних виробів, декоративно-прикладне мистецтво, художня обробка матеріалів. Під час виконання такого проекту майбутні вчителі технологій не тільки закріплюють набуті раніше знання та вдосконалюють уміння щодо підбору матеріалів, оптимальної конструкції та технології виготовлення швейних виробів, виконання різних технік декоративно-прикладного мистецтва, але й вчать застосовувати їх для пошиття та оформлення моделей одягу в процесі їхнього виробництва.

У процесі виконання таких і подібних творчих проектів репродуктивна діяльність студентів змінюється на активну та інтерактивну. Це сприяє формуванню в майбутніх учителів технологій позитивної мотивації, активізує їхню самостійну творчу діяльність і забезпечує диференціацію навчання. Проектно-технологічна діяльність привчає студентів до самостійної та систематичної роботи, виховує прагнення створити новий виріб і формує уявлення про перспективи його подальшого застосування, розвиває морально-трудова якості, працелюбність.

Висновки з проведеного дослідження.

Отже, на нашу думку, основними шляхами активізації процесу фахової підготовки майбутніх учителів технологій є впровадження на заняттях із фахових дисциплін методів активного навчання, які передбачають створення таких дидактичних і психологічних умов, що найкраще сприяють вияву інтелектуальної, особистої та соціальної активності студентів, дають змогу розвинути їхні пізнавальні мотиви та інтереси. Так, «активні» лекції сприяють розвитку теоретичного мислення студентів, формуванню пізнавального інтересу до фахових дисциплін, забезпечують професійну мотивацію та корпоративність майбутніх учителів. «Активні» форми проведення практичних занять навчають студентів самостійно мислити, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки; знаходити й вирішувати проблеми, залучаючи для цієї мети знання з різних наукових галузей, прогнозувати результати

й можливі наслідки різних варіантів рішення. Лабораторні заняття, на яких передбачаються розроблення та виконання творчих проєктів, дають можливість майбутнім учителям технологій на власному досвіді засвоїти алгоритм проєктно-технологічної діяльності та зрозуміти особливості проєктної технології навчання. Вважаємо, що саме фахові дисципліни в системі підготовки вчителя технологій мають найбільше можливостей для застосовування методів активного навчання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Закон України про вищу освіту. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 18.04.2018).

2. Кузмінський А.І. Педагогіка вищої школи: навч. посібник. Київ: Знання, 2005. 486 с.

3. Методика трудового навчання: проєктно-технологічний підхід: навч. посібник / За заг. ред. О.М. Коберника, В.К. Сидоренка. Умань: СПД Жовтий, 2008. 216 с.

4. Психологія діяльності та навчальний менеджмент: навч. посібник / М.В. Артюшина, Л.М. Журавська, Л.А. Колесніченко та ін.; за заг. ред. М.В. Артюшиної. Київ: КНЕУ, 2008. 336 с.

5. Шишов С.Е., Кальней В.А. Мониторинг качества образования в школе. Москва: Педагогическое общество России, 1999. 320 с.

6. Щербань П.М. Прикладна педагогіка: навч.-метод. посіб. для студ. пед. навч. закл. Київ: Вища школа, 2002. 216 с.

7. Ягупов В.В. Педагогіка: навч. посібник. Київ: Либідь, 2002. 560 с.

УДК 378.14

МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРАГМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ (НА КОГНІТИВНО-ЗБАГАЧУВАЛЬНОМУ ЕТАПІ)

Яцишина Н.В., слухач
кафедри педагогіки

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»

Стаття присвячена актуальній проблемі формування прагматичної компетентності майбутніх перекладачів у процесі професійної підготовки. Висвітлюється авторська методика формування прагматичної компетентності майбутніх перекладачів на когнітивно-збагачувальному етапі експериментального дослідження. Наводяться приклади реалізації зазначеної методики формування прагматичної компетентності майбутніх перекладачів на практиці.

Ключові слова: прагматична компетентність майбутніх перекладачів, методика формування прагматичної компетентності, когнітивно-збагачувальний етап, спеціальний курс «Прагматична компетентність майбутніх перекладачів».

Статья посвящена актуальной проблеме формирования прагматической компетентности будущих переводчиков в процессе профессиональной подготовки. Освещается авторская методика формирования прагматической компетентности будущих переводчиков на когнитивно-обогащающем этапе экспериментального исследования. Приводятся примеры реализации данной методики формирования прагматической компетентности будущих переводчиков на практике.

Ключевые слова: прагматическая компетентность будущих переводчиков, методика формирования прагматической компетентности, когнитивно-обогащающий этап, специальный курс «Прагматическая компетентность будущих переводчиков».

Yatsyshyna N.V. FUTURE TRANSLATORS' PRAGMATIC COMPETENCE: PRINCIPLES OF FORMATION (COGNITIVE-ENRICHING STAGE)

The article deals with such a relevant topic as the problem of future translators' pragmatic competence formation in the process of their foreign language professional university education. The author's view on the principles of future translators' pragmatic competence formation at a cognitive-enriching stage is presented. The practical realization of the principles is supported with examples.

Key words: future translators' pragmatic competence, principles of formation, cognitive-enriching stage, special course «Future translators' pragmatic competence».